

Primordialitatea zborului

✍ Locotenent Constantin PIȘTEA
constantinpistea@presamil.ro

Comandorul Dan Buciuman este comandantul Bazei 86 Aeriană din septembrie 2006. După ce a strâns mai bine de 800 de ore de zbor și a fost director a numeroase exerciții internaționale, ardeleanul „exilat” de peste 20 de ani în Bărăgan vorbește despre activitățile curente din unitate, obiectivele instruirii și motivarea tinerilor piloți.

– Domnule comandor, cum a început anul 2008 pentru Baza 86 Aeriană?

– Anul 2008 pentru Baza 86 Aeriană, a început pe data de 5 ianuarie printr-o misiune a Serviciului de luptă Intervenție Umanitară, când echipajul din acea zi a executat două misiuni de intervenție și transport cu medic civil la bord, la solicitarea Inspectoratului pentru Situații de Urgență Constanța, pentru salvarea a două vieți omenești din Dobrogea. Activitatea de zbor privind instrucția a avut în vedere obiectivele și angajamentele Statului Major al Forțelor Aeriene privind oferta de forțe, iar planificarea instrucției în zbor a fost în concordanță cu aceste obiective.

– Activitatea într-o bază aeriană presupune un mecanism „bine uns” de factori: financiar, resursă umană și de aviație, infrastructură și altele. La ce capitole așteptările dumneavoastră nu corespund realității?

– În momentul numirii mele în funcția de comandant al Bazei 86 Aeriană, am crezut că mecanismul de care mă întrebați este uns și trebuie doar completat, pentru ca acesta să funcționeze. Nu pot spune că nu funcționa, dar pe parcursul anului 2007 am menținut spiritul pentru activitatea cea mai importantă din unitate – zborul – și, totodată, am încercat să schimb mentalitatea de lucru a personalului, să implementez lucrul în echipă, să responsabilizez șefii de structuri din unitate și, nu în ultimul rând, să realizez o armonizare a obiectivelor

„Procesul de intrare în normalitate este complex și laborios, el nu se poate schimba peste noapte dacă rutina, indiferența, individualismul, lipsa de asumare a răspunderii și dezinteresul nu sunt eliminate.”

Comandantul Bazei 86 Aeriană a obținut gradul de căpitan printr-o avansare la excepțional, în anul 1991. „Evenimentul s-a produs în urma examenului de prelungire a licenței de zbor. Președintele comisiei de licență, generalul Horia Opruță, la propunerea comisiei, a promovat avansarea mea la excepțional pentru faptul că eram al treilea pilot după Dorel Luca și Doru Davidovici care lua examenul de prelungire a licenței de zbor cu 10.” Întrebat câți dintre piloții Bazei 86 ar merita avansarea la excepțional, comandorul Dan Buciuman răspunde: „Dacă vor continua pregătirea în ritmul impus în cei doi ani de când sunt în unitate și vor confirma rezultatele pregătirii teoretice prin practică, probabil că visul de ascensiune al fiecăruia în cariera militară se va împlini.”

Forțelor Aeriene cu nevoile și cerințele unității. Acest proces de intrare în normalitate este complex și laborios, el nu se poate realiza peste noapte dacă rutina, indiferența, individualismul, lipsa de asumare a răspunderii și dezinteresul nu sunt eliminate. Procesul continuă...

– Ce v-ați propus pe planul instruirii pentru anul acesta?

– Până la sfârșitul anului 2008, vreau ca personalul navigant tânăr din bază să devină operațional, ziua și noaptea, în toate condițiile meteo. La această dată, obiectivul a fost îndeplinit în procent de 50%, piloții executând deja de trei săptămâni Serviciul de

Luptă Poliție Aeriană, ziua. Totodată, doresc ca instruirea personalului navigant operațional să se execute prin transfer de experiență în zbor către personalul navigant tânăr. Această manieră de lucru este valabilă pentru ambele categorii de aviație din Baza 86 Aeriană: vânătoare și elicoptere.

– Cum apreciați gradul de instruire al piloților de la Fetești?

– La acest moment, cu piloții operaționali – participanți la toate exercițiile naționale, bilaterale și internaționale – pot executa toate tipurile de misiuni specifice aviației de vânătoare. Pot afirma același lucru și despre piloții din oferta de forțe de la escadrila de elicoptere.

Niciodată nu am privit înapoi. Întotdeauna am privit înainte, cu speranță în viitor.

Visul pilotului

Motto:

„Odată am zburat și eu, odată,
Dovadă n-am, dar îmi aduc aminte”
Cântec folk din anii '70

✍ Comandor (r)
Dumitru BERBUNSCHI

Pentru mine, ținta ultimului zbor a fost viața. Decolat de pe pământul speranțelor omenești, m-am trezit suspendat în zborul meu de vis, cumva fără sprijin, dar hotărât. Calm, aproape supus, senin la minte și-n priviri, știind grozăvia ce va urma, dar împăcat deplin, moale, însă nu resemnând, am lăsat deoparte orice orgoliu de zburător și m-am predat. Doctorilor. Pentru un transplant rar. Pentru una din acele încercări de viață ce te scoate din cătarea puștii, dar care te supune benevol unei rulete rusești mânăuite de providență. Dar, am fost flancat de câțiva oameni buni. Ca într-o formație de luptă ridicată dincolo de perdeaua de nori a lucrurilor simple.

Brusc, în visul meu de viață, o lumină orbitoare părea să înmărmurească firea. Iscată din freaticul uman cel mai ades greu de cuprins, lumina gesturilor simple, camaraderesti a tangentat lumea și a pătruns exact în inima aceea de pilot care, lângă speranța de viață, mai adăuga ceva: monada prieteniei.

Apoi, parcă totul a devenit un zbor liniștit din tot atâtea alte înălțări. Lumina s-a preschimbat în zi din viață, redescopeream mersul prin lume și vecinătatea ei, stelele nu mai păreau puncte de doliu în căderi fără oprire, puterea gândului vindeca rănile trupului, iar un fuior ca de fum închegat din transpirația rece a izbânzii s-a spulberat ca un miraj, ridicându-se drept în lună, ca o ofrandă întunericului: să mă lase luminii.

În urmă, am aterizat. Și, printre oameni, acolo la gurile de alimentare, am putut spune: m-am născut a doua oară. Sub Zodia Zborului și a Prieteniei.

tere. La sfârșitul anului 2008, prin obiectivele pe care mi le-am propus, și personalul navigant tânăr în pregătire va fi în măsură să execute aceleași tipuri de misiuni.

– Care este media orelor de zbor a piloților de la Baza 86?

– Pentru piloții operaționali este de 120 ore de zbor pe an, iar pentru cei în pregătire media ajunge la 60 ore de zbor pe an.

– Pasiunea pentru zbor este unul dintre atuurile formării generațiilor de piloți. Este de dorit ca acesta să nu rămână singurul. Specificați modalitățile prin care tinerii piloți ai Bazei 86 sunt motivați să continue în sistemul militar.

– ZBORUL este primordial, iar un alt atu de-a continua activitatea în sistemul militar este achiziționarea noului avion multirol care va înzestra Forțele Aeriene Române.

– Sunteți originar din Cugir, județul Alba, dar din 1986 stați în regiunea Borcea-Fetești. Nu vă este dor de Ardeal, domnule comandor?

– Când am ajuns la Borcea eram căsătorit și aveam și un băiat de un an. Sprijinul familiei pentru ceea ce mi-am propus în cariera militară, susținerea acestuia și acordarea întregii încrederi pentru ceea ce am făcut până în acest moment, a substituit și anulat orice frustrare.

– Când priviți MiG-ul 21, încotro vă zboară gândurile? Înapoi sau înainte?

– Niciodată nu am privit înapoi. Întotdeauna am privit înainte, cu speranță în viitor.

